

noceamus. & nos ipsos crudeliore mortis gla-
dio trucidamus. illi enim duplici culparum
telo percutimur. hic triplici iugulamur. Re-
stat igitur ut eo nostra pergit sententia. qua mise-
cordie patuerit uia. Quae ita domino proba-
tur accepta. ut plus eam cupiat. quam
sacrificia veneranda ducente ipso. Miseri-
cordiam uolo & non sacrificium. Haec indul-
gentiae cuncta licentia. miserationis ipsi operis
ingloriosi principis potestatem redigimus.
ut quia deus illi miserandi aditum pate fecit.
remedia praestatis ipse quoque non denegat.
Quae ita principali discretione moderata
persistant. ut de illis sit misericordia contri-
bita. ut nusquam gens aut patria. per eos
dem aut pericula quodcumque profert.
aut iacturam. Haec miserationis obtento
temperasse sufficiat. ceterumque iuramenta
pregie potestatis salute. uel constitutione
gentis aut patrie quo hactenus sunt ex-
acta. uel deinceps existerunt exigenda.
omni custodia. omniq. vigilantia in dis-
solubilibus discernimus obseruanda mem-
brarum truncatione. mortisq. sententia
religione penitus absoluta. Sed ne pra-
uarum mentium uersata nequitia nosmet
ad prius aliquando prouocet culpam. nec
a se fidei regula hanc asserit uenire sen-
tentiam. tam diuine auctoritatis ora-
cula. quam precedentium patrum
huic narrationi curauimus innectenda.
Sic enim propheta dicit. Repente lo-
quar aduersus gentem. & aduersus reg-
num. ut eradicet & disperdam illud. Si
poenitentiam egerit gens illa a malo suo
quod locutus sum aduersus eam. Agam &
ego poenitentiam super malo quod cogi-
taui ut facerem ei. Et per ezechielem si
dixero inquit iusto quod uita uiuat. &
confusus iniusticia sua fecerit iniquita-

tem omnes in iusticia eius obliuioni tra-
dentur. & in iniquitate sua quam opera-
tus est. in ipsa morietur. Si autem dixe-
ro impio morte morieris. & egerit poeni-
tentiam uita uiuet & non morietur. Si
ergo nostra conuersio sic diuinam mu-
tat sententiam. cur miserorum tante lacri-
me uel pressura tam crudam non tem-
perat ex miseratione vindictam. huic
etiam populo israhelitico sepe ultio pro-
missa suspenditur. & in neuitarum p-
ditio diuine sententiae per mutationem
sedatur. Nam sanctus ambrosius in libro
tertio de officiis ita ait. Purum igitur
ac sincerum oportet esse affectum. & unus-
quisque simplicem sermonem proferat. uas
suum in sanctitate possideat. ne fratrem
circumscriptione uerborum inducat. nihil
promittat in honestum. ac sibi promittere
querat. Tolerabilis est promissum non facere quam
facere quod turpe sit. Sepe plerique constri-
gunt se iurandi sacramento. & cum
ipsi cognouerint promittendum non fuis-
se ius sacramenta. tamen contemplatione
faciunt. quod sponderunt. Sicut de he-
rode supra scripsimus. qui saltatrix pri-
mum turpiter promisit. crudeliter soluit.
Turpe igitur terrenum regnum quod per
saltationem promittitur. crudele quod mors
prophetae pro iurandi religione dona-
tur. Quanto ergo tolerabilius tale fuisse
prius sacramento. Et post pauca.
de lepte discernens. Miserabilis neces-
sitas. quae soluitur parricidio. Melius est
non uouere id. quod sibi is cui promit-
tatur. nolit exsolui. Et post paululum.
Non semper igitur promissa omnia
soluenda omnia sunt. Denique ipse
dominus sicut sancta scriptura in-
dicat. frequenter suam mutat senten-

tema. tamen placet iterata iuxta
quod conuenit custodire. Itaque regis
ita constante nullus sibi aliquo
opere uel deliberatione. seu cuiuscumque
dignitatis laeui. seu gradu episcopatus.
presbyterii aut diaconi consecratus.
ceterique clericatus officii deditus.
futurum regem pudent. extra iuuentis
regis utilitatem. & pcul dubio uolun-
tatem blandimento uel suasionem p
eandem spem aut alios in se trahat.
aut ipse malum acquiescat. Iniquum
enim & ualde execrabile christianis
debet haberi. futuri temporis illici-
tis pspicere. & uite sue ignaros uen-
tura disponere. Quod si quisquam iam
talia iniqua deliberatione cum quo-
cumque est meditatus. hoc sibi noue-
rit esse sacerdotali moderatione con-
cessum. ut si uenialiter posset. hoc
sine mora p sentis principis auribus
studet publicare. Si autem obtineat.
& deliberationis sue machinamenta
noluerit dicere. pessimo plectatur
anathemate.

¶ Regis.

Ite nemo intendat in interitum
iam quidem inante cedenti uniuers-
ali synodo saluti nostrorum principum
constat esse consultum. sed libet iterum
re. sinenta bene. & digna auctoritate
munire salubriter ordinata.
Ideoque contestamur coram deo & omni
ordine angelorum. coram populo & auribus.
atque apostolorum. ut omnium martyrum
choro. coram omni catholica ecclesia.
& christianorum coetu. ut nemo inten-
dat in interitum regis. nemo uitam
principis necesse atrectet. nemo
regni cum gubernaculis puet ne
mo tyrannica presumptione apicem.

regni sibi usurpet. nemo quolibet
machinamento. in eius aduersitatem sibi
coniuratorum. manu associet. Quod si iniquo
patri horum quisquam nostrorum temerario au-
sum presumptor exiterit. anathema
te diuino percussus. absque ullo reme-
dio loco habetur. & deponatur aeterno in
de fidelibus regum.

Pro inde decreuit ecclesiam sanctam
omnesque pfideli obsequio & sincero serui-
tio uoluntatibus. ut iussis paruenerint
principis utraque intentione salutis &
custodiam & uigilantiam habuerint reg-

In. a successoribus nec ad dignitatem. nec
aribus. psumis causa repellantur iniusta.
sed & ne ita psumis cuiusque utilitate
principis moderentur discretionem. sic eos
p specent necessarios esse patrie. &
sic illis impertant benignitas. ut in cete-
ris maneat gratia & potestas. quatenus ita
omnia in rebus iuste & equisita lucrentur.
ut posteris relinquendi uel quibus
uoluntas eorum decreuit conferendi
spontaneo fruantur arbitrio. Ceterum
si infidelis quisquam in capite regio.
aut in utilis in rebus commissis ex tunc
rit inclementiae uestra manu posteritatis
nutu esset huiusmodi moderatio.
his est enim in dubium educere ius po-
testatis cui omnium gubernatio superno
est delegata iudicio. Quod si prius dis-
cessum quisquam repletus fuerit uite suis
se infidelis. quicquid largitate ipsius
in rebus habeat. & equisitis careat. & si
eandem & fidelibus largiendum.

De regum subole.

Sicut insolentia malorum regum odiosa
semper & execrabilis existit subiectis.
ita bonorum puida utilitas amabilis
efficitur populis. Quo circa quis ferat